EEN MOOIE VANGST

Nog lang zal bij schrijver dezes de avond van 22 December in heuglijke herinnering blijven. Wat toch is het geval geweest? Er was dien avond vergadering van de Afdeeling Medan van de N. I. N. H. V. en de voorzitter dacht er reeds over om met het gebruikelijk woord van dank voor de goede opkomst en voor de betoonde belangstelling de vergadering te sluiten, toen er een paar nakomers kwamen opdagen. Beter laat dan nooit! — dat zou onmiddellijk blijken. Een van hen overhandigde nl. den voorzitter een sigarettenkoker onder de mededeeling, dat daarin eenige mooie vlinders zaten. Die vlinders waren — zoo werd er bij verteld — op het bekende platje van „Ter Meulen" gevangen en er vlogen daar nog meer van zulke groote vlinders rond, nog wel een stuk of twintig.

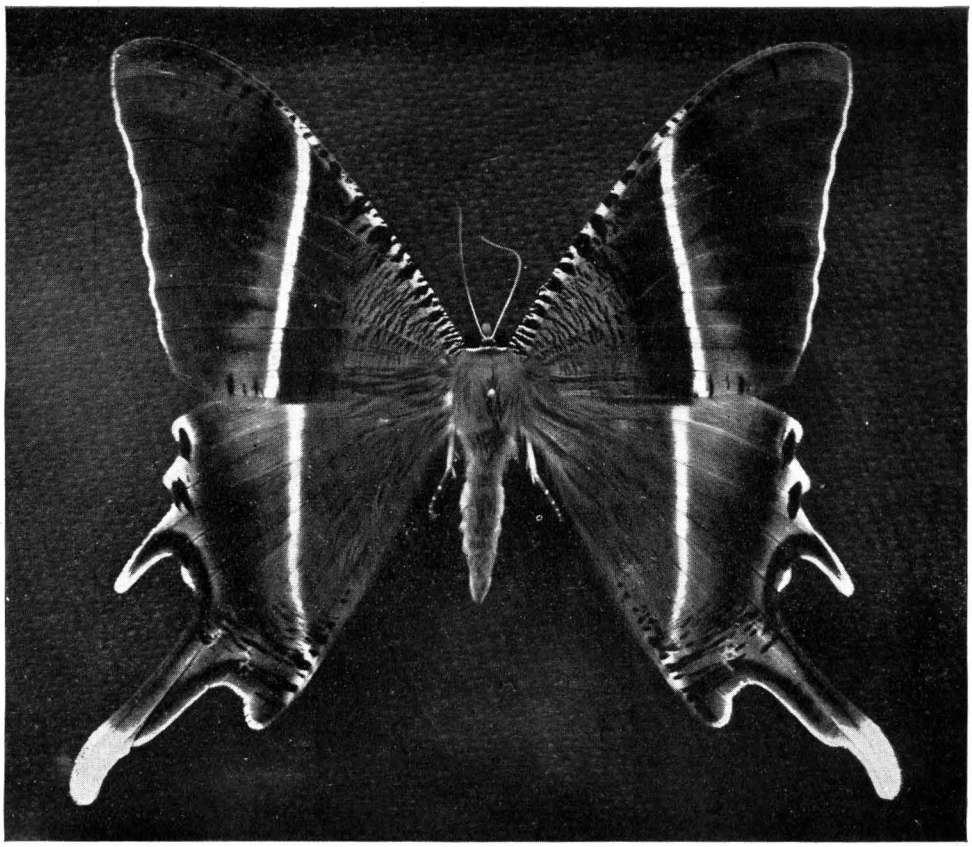

Fig. 1. *Nyctalemon menoetius* HPFFR. (× 9/10).

Na die mededeeling werd met licht te verontschuldigen ongeduld het einde van de vergadering afgewacht en toen fluks naar „Ter Meulen" gereden. En inderdaad, daar dwarrelde zeker nog wel een 20-tal van de sierlijkste onzer grootere Indische avondvlinders, *Nyctalemon menoetius* HPFFR. (fig. 1 en 2), rond de electrische lampen. Ze streken herhaaldelijk op de stoelen en tafeltjes neer of gingen even op den rug of den arm van een dorstigen gast zitten en konden dan met eenige handigheid zoo maar met de hand gepakt worden. Dit was wel een uniek buitenkansje voor een entomoloog en niet in het minst voor ondergeteekende, die al sinds jaar en dag nagaat, wat er in Medan 's avonds zoo al tegen de lamp vliegt. In totaal werden 14 exemplaren buitgemaakt; wel te verstaan, dat waren alleen de mooiste,

minst beschadigde exemplaren, want de exemplaren, die te erg beschadigd bleken, kregen direct hun vrijheid terug. Ik ben den volgenden avond weer bij „Ter Meulen" gaan kijken, maar toen was geen enkele *Nyctalemon* meer te zien.

Dit is niet de eerste maal geweest, dat ik *Nyctalemon*'s op het lamplicht heb zien afkomen. Enkele jaren geleden b. v. werd mijn aandacht tijdens een voorstelling van Harmston's circus hier ter stede meer geboeid door de verrichtingen, welke eenige *Nyctalemon*'s boven in de tent volvoerden, dan door die, welke de artisten beneden in de tent ten beste gaven. Ook uit Brastagi bezit ik exemplaren van *N. menoetius*, die bij de hel verlichte vensters der electrische centrale gevangen zijn.

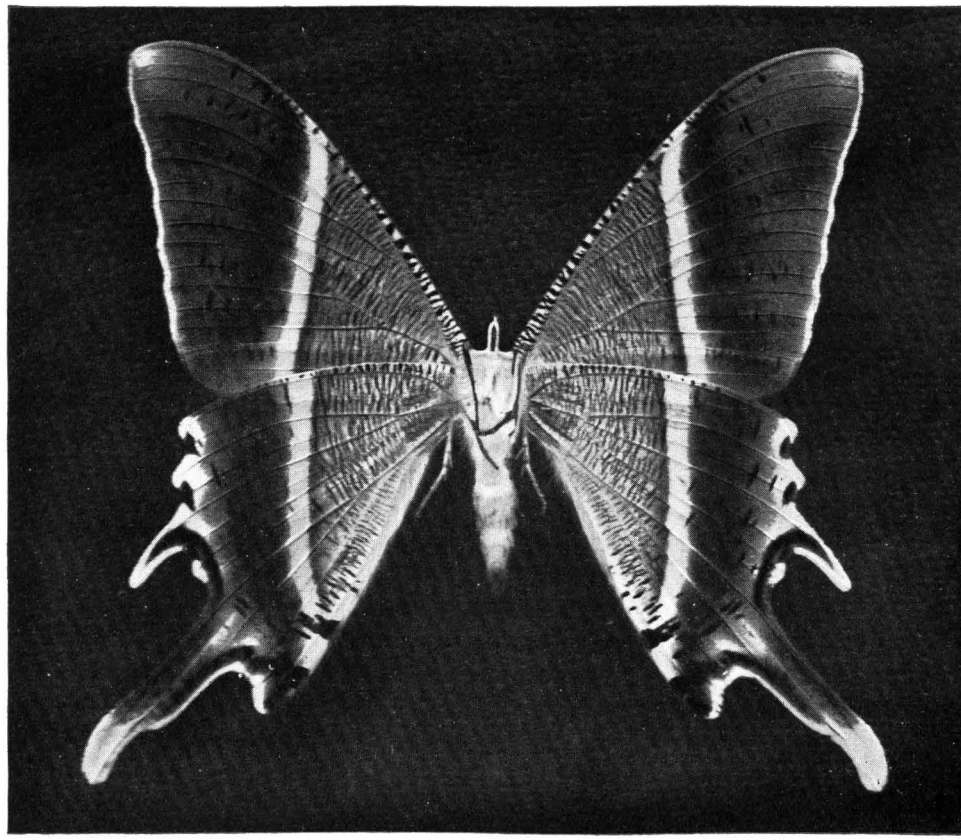

Fig. 2. *Nyctalemon menoetius* HPFFR., onderzijde (× 9/10).

Of de bewuste *Nyctalemon*'s inderdaad tot de soort *menoetius* HPFFR. te rekenen zijn, zal misschien voor tegenspraak vatbaar blijken. Intusschen zij hier opgemerkt, dat — wat grootte en teekening aangaat (speciaal ook wat de richting betreft, waarin de witte banden op voor- en achtervleugels verloopen) — de Medansche exx. het midden houden tusschen *N. menoetius* HPFFR. en *N. menoetius zampa* BTLR. De kleur der Medansche vlinders is echter veel donkerder [1]), en ook anders dan de afbeeldingen van *N. menoetius* en *N. zampa* in „SEITZ"; die kleur is te omschrijven als diep roetbruin of sepia gemengd met wat grijslila. Wellicht moeten de Medansche *Nyctalemon*'s als een aparte ondersoort van *N. menoetius* HPFFR. beschouwd worden, welke dan gevoeglijk met den naam *deliensis* te betitelen ware.

Medan, 31 December 1932. J. C. v. d. MEER MOHR.

[1]) Dit komt vooral uit op de onderzijde der vleugels (verg. fig. 2, welke — evenals fig. 1 trouwens — een reproductie is naar een opname met geelfilter).